

Pfv.IV.20.766/2012/10. szám

A Kúria a dr. Nyári Péter pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Sági Tibor jogtanácsos által képviselt .. Rendőr-főkapitányság alperes ellen kártérítés iránt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon 5.P 20.818/2011. számon megindított és a Debreceni Ítéltábla Pf. I. 20.634/2011/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 34. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelme folytán megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 644.500 (Hatszáznegyvennégyezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket, továbbá a felperes pártfogó ügyvédjének a díját az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet a felperes keresetét teljes egészében elutasította és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte.

A megállapított tényállás szerint a felperes 2008. augusztus 30-án hajnal 2 óra körüli időben, ..án verekezésbe keveredett. Ezt követően gyermekével, ifjú .. dal együtt gyalog indult el .. irányába. Fél három és fél négy közötti időben találkozott a Vámspércsi Rendőrőrs részéről járőrszolgálatot teljesítő két

motoros rendőrrel, akiknek elmondta, hogy vitára, majd tettelegességre került sor, amelynek során őt megverték. Elmondta, hogy a vállát, arcát fájlalja. Kérte, hogy hívjanak részére mentőt, illetve taxit. Ezt a kérést a rendőrök elutasították, ugyanakkor útbaigazították a felperest és fiát Debrecen irányába, majd közölték, hogy feljelentést tehetnek a bántalmazókkal szemben, illetve a kórházban látteleletet vetethet a felperes. Ezt követően a felperes gyalog indult el debreceni otthonába, ahol átöltözött, majd a Kenézy Gyula Kórház Traumatológiai Osztályára ment. Az ambuláns nyilvántartás a fejtetőn 3 mm-es repesztett sérülést írt le. A bal oldali kulcscsontról célzott felvétel nem készült, az ambuláns nyilvántartás régebbi sérülés valószínűsítésével azt tartalmazta, hogy a bal oldali kulcscsont külső végénél darabos törésre utaló képet észleltek. A felperes ugyanezen a napon megjelent a .. Rendőrkapitányságon, ahol bántalmazóival szemben feljelentést tett. A két rendőrrel kapcsolatban panaszt nem terjesztett elő. A feljelentés nyomán a .. Rendőrkapitányság büntető eljárást indított, mely később a verekedés két résztvevőjének ismeretlen helyen való tartózkodása folytán felfüggesztésre került. A büntetőeljárás során orvosszakértőt rendeltek ki. .. a rendelkezésre álló iratok alapján úgy nyilatkozott, hogy a sérülések gyógytartalma 8 napon belüli.

A felperes 2008. szeptember 15-én a .. Rendőrkapitányság .. Rendőrőrsén a rendőri intézkedéssel szemben panaszt terjesztett elő azzal, hogy 2008. augusztus 30-án a két motoros járőr az ő ügyében nem intézkedett szakszerűen. A .. Rendőrkapitányság 2008. szeptember 30-án hozott 347-623/8/2008. RP számú határozatával a felperes panaszát elutasította azzal, hogy az intézkedés jogszerű és törvényes volt. A határozattal szemben közigazgatási eljárás keretében a felperes nem terjesztett elő fellebbezést. A felperes 2008. október 2-án áldozatsegítő támogatás (kárenyhítés) iránti kérelmet nyújtott be a .. Igazságügyi Hivatal áldozatsegítő szolgálatához. A megyei hivatal megkeresésére a .. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya igazolta, hogy büntetőeljárás van folyamatban a felperes sérelmére elkövetett súlyos testi sértés büntett kísérletének megalapozott gyanúja miatt. A .. Igazságügyi Hivatal áldozatsegítő szolgálat 2008. november 3-án tájékoztatást kért a nyomozó hatóságtól a nyomozás állásáról, az ott kirendelt szakértő véleményéről és a cselekmény pontos minősítéséről. Miután választ nem kapott, 2009. február 4-én a megkeresést megismételte, amelynek nyomán a .. Rendőrkapitányság 2009. február 18-án küldte meg az elkészült igazságügyi-orvosszakértői véleményt. Ezt követően a .. Igazságügyi Hivatal áldozatsegítő szolgálat 2009. február 18. napján kelt Főv.-BH-30043/4/2009. számú határozatával elutasította a felperes állami kárenyhítés iránti kérelmét, azzal az indokolással, hogy a szakértői vélemény szerint 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, így nem igazolódott az, hogy a bűncselekmény következtében a testi épsége, egészsége súlyosan

károsodott. Később a .. Igazságügyi Hivatal 2009. április 3-án kelt 20.088/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes ezután a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogok Országgyűlési Biztosához és a .. Megyei Főügyészséghez fordult. Ez utóbbi hatóságnál kifogásolta, hogy a járőrszolgálatot teljesítő és a felperes szerint kötelességüket elmulasztó rendőröket csak figyelmeztetésben részesítették. Az ezt követően keletkezett ügyészi óvást elfogadó határozat alapján az .. Rendőrfőkapitány az alperest a felperes panasza miatti eljárás megvizsgálására utasította. Az alperes vezetője 2010. március 19-én kelt 090000-0/98-8/2010. ált. számú határozatával megváltoztatta a .. Rendőrkapitányság vezetőjének határozatát, a felperes panaszának helyt adott, mert az intézkedő rendőrök jogszerűen, de nem szakszerűen jártak el, nem tettek eleget segítségnyújtási kötelezettségüknek, nem hívtak mentőt a sérült felperes részére.

A felperes pontosított keresetében 5.000.000 forint nem vagyoni és 1.448.160 forint vagyoni kár megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A kártérítés jogalapjaként a felperes azt jelölte meg, hogy a rendőrök az őt mások által ért bántalmazást követően a tőlük elvárható segítségnyújtást elmulasztották, nem hívtak hozzá mentőt, annak ellenére, hogy a feje vérzett. A vagyoni kárigény tekintetében előadta, hogy a valóságban terhére súlyos testi sértést okozó bűncselekményt követtek el, így jogosult lett volna 1.363.560 forint kárenyhítésre egy olyan elmaradt teljesítésű vállalkozási szerződés okán, amelyet sérülései miatt nem tudott munkavállalóként, illetve vállalkozóként teljesíteni. A vagyoni kár másik tételét 300 euró forint-ellenértéke képezte, mert a felperes előadása szerint tőle a verekedés során 300 eurót gyakorlatilag elraboltak és ezen tekintetben a rendőrség semmilyen intézkedést nem tett.

Az alperes jogalap hiányában a kereset elutasítását kérte arra való hivatkozással, hogy a rendőri intézkedés jogszerű volt, a felperes nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett. Előadta: az eset összes körülményére tekintettel nem alapozta meg a helyzet a mentőszolgálat értesítését, tekintettel arra, hogy a felperes akadály nélkül, gyalog haladni tudott, súlyos sérülései nem látszóttak.

Az eredetileg a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon 5.P.20.359/2010. számon indult perben a bíróság széleskörű bizonyítási eljárást követően a felperes keresetét elutasította. Az ott eljáró igazságügyi orvosszakértő (..) szakvéleménye alapján megállapította, hogy a felperes sérülései 8 napon belül gyógyultak. Az elsőfokú ítélet megállapította: bár az intézkedő rendőrök 2008. augusztus 30-án nem az adott helyzetben általában elvárható módon

jártak el, azonban a felperest ért személyiségi jogi sérelmek nem voltak olyan súlyúak, amelyek nem vagyoni kártérítést indokolták tettek volna. Megállapította azt is, hogy az orvosszakértői vélemény késedelmes megküldése a .. Igazságügyi Hivatal Áldozatsegítő Szolgálatára részére azért nem bírt jelentőséggel, mert a segítségnyújtás megítéléséhez szükséges testi épség, illetve egészség súlyos károsodására vonatkozó törvényi feltétel objektíve hiányzott. Ezen túlmenően a felperes nem bizonyította, hogy a 300 eurót tőle eltulajdonították volna és ebben a körben a rendőrséget mulasztás terhelné.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. A Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.010/2011/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat meghozatalára utasította. A hatályon kívül helyezés oka az volt, hogy megállapították: a perben kirendelt .. szakértő az alperessel szerződéses jogviszonyban áll, ezért az elsőfokú eljárásban kizárt szakértőként járt el. A másodfokú bíróság előírta: a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak újabb orvosszakértőt kell kirendelnie ugyanazon szakkérdés megítélésére. Az ismételt elsőfokú eljárásban a bíróság új szakértőt rendelt ki. Az új (..) szakvélemény azt állapította meg, hogy radiológiai hiányosságok alapján állást foglalni nem lehet a csatolt röntgenfilmek alapján abban a kérdésben, hogy történt-e a perbeli bántalmazás kapcsán kulcsfontosságú törés vagy nem. Ez a szakvélemény is 8 napon belüliként véleményezte a sérülések gyógytartamát. A szakértői vélemény egyértelműen rögzítette: a felperes állapotára a mintegy 2 óra 30 perces cselekvési késedelem érdemben semmilyen hatást nem gyakorolt. A felperes állapotának további alakulásában és gyógyulásában az a körülmény, hogy sérüléseit később diagnosztizálták, illetve azt, hogy először lakására, majd onnan a kórházba gyalogosan közlekedett, semmilyen közrehatással nem bírt. Mindezek figyelembevételével a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a felperes keresetét ismételten elutasította.

Az ítélet ellen a felperes jelentett be fellebbezést. A jogerős ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó döntésének indokolásában a kulcsfontosságú törés lehetőségét illetően megállapította, hogy a radiológiai leletek ellentmondásosak voltak és a vizsgálatokat végző orvosok személyes meghallgatása során sem lett volna tőlük olyan vallomás várható, amely alapján a törés megléte tekintetében legalább bizonyossággal határos valószínűséggel állást lehetett volna foglalni. A jogerős ítélet kiemelte: a megismételt eljárásban kirendelt szakértő a rendelkezésére álló röntgenfelvételeket radiológus bevonásával értékelte, és annak alapján jutott a felperes által sérelmezett következtetésre, amely nem állt ellentmondásban a korábban eljáró szakértő szakvéleményével. A jogerős ítélet indokolásában az is

szerepelt, hogy a felperes a kórházban való első megjelenése során sérülései felsorolása alkalmával meg sem említette a kulcscsontját. A jogerős ítélet kifejtette: önmagában a rendőri eljárás szakszerűtlensége nem alapozta meg a felperes kárigényét. A jogos sérelme nem érte el a kártérítés megállapítására okot adó mértéket. A felperes ellátásának bekövetkezett késedelme a felperes állapotában rosszabbodást, illetve gyógyulásában késedelmet nem okozott.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Ebben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását és a keresetének teljes mértékben helyt adó ítélet meghozatalát kérte. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az eljárt bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását azzal, hogy a Kúria egyben az eljárásra a korábban eljárt bíróságokhoz képest új bíróságot jelöljön ki. A felperes felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy nem értékelték az első fokon eljárt bíró elfogultságát, helytelen mérlegelését. Előadta: a jogerős ítélet az ellentmondásos orvosi adatokat nem tisztázta, elmulasztotta meghallgatni a felperes pszichiáterét tanúként, aki igazolni tudta volna azt, hogy a felperest ténylegesen milyen lelki hátrányok érték. A kérelem kiemelte: a felperes az ügybe belebetegedett, dolgozni is képtelen, őt valójában súlyos sérülések érték az ügyben.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, utalva a jogerős ítélet helytálló indokolására.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A rendőrségről szóló 1994. évi. XXXIV. törvény 24. §-a rögzíti a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1) bekezdés értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzá fordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A (3) bekezdés értelmében a segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg. Amint azt határozatában az alperes vezetője megállapította, az adott esetben az elvárható magatartás azt lett volna, ha a rendőrök a vérző felpereshez mentőt hívnak, de ezt elmulasztották. Önmagában az, hogy más szolgálati feladatot kaptak rádión, még nem zárta el a rendőröket a mentő kihívásától. A bíróságoknak azt kellett az adott eljárásban vizsgálniuk, hogy az ily módon megállapítható rendőri jogsértéssel okozati összefüggésben keletkezett-e a felperesnek olyan hátránya, amely kártérítéssel lenne kompenzálható. Ilyen kárt okozó hátrány a részletesen felderített és leírt tényállás alapján nem volt megállapítható.

A rendőri mulasztással okozati összefüggésben kizárólag az a

hátrány érte a felperest, hogy mintegy két és fél órával később jutott orvosi ellátáshoz. A felperest nem a rendőrök bántalmazták, nem a rendőrök okoztak számára sérüléseket. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy az ellátási késedelem a felperes egészségi állapotában, gyógyulásának időtartamában semmilyen, külön értékelhető hátrányt nem okozott. A felperes nem volt mozgásképtelen vagy mozgásában érdemben korlátozott állapotban. Ezt mutatja az is, hogy hazaérkezése után ugyancsak gyalog ment el a kórházba, majd később a rendőrkapitányságra is. A fentiek szerint megállapítható, hogy rendőri jogsértés nincs okozati összefüggésben azzal sem, hogy az Áldozatsegítő Szolgálat a felperes igényét elutasította. Az orvosszakértői vélemény alapján megállapítható, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a kulcscsonttörés nem volt igazolható, így a rendőrség részéről valós adatokat közöltek az Áldozatsegítő Szolgálattal. Az Áldozatsegítő Szolgálat döntésére érdemben az sem volt befolyással, hogy csak a második megkeresésre küldték meg az akkor rendelkezésre álló szakvéleményt a szolgálat részére. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem volt megállapítható tényként az, hogy a motoros rendőrfőőr számára a felperes beszámolt volna 300 eurójának eltűnéséről és ebben a tekintetben az ő intézkedésüket kérte volna, de ezt az intézkedést a rendőrök elmulasztották.

Mindezek alapján a megállapított rendőri jogsértéssel okozati összefüggésben a felperesnek vagyoni, illetve nem vagyoni kára nem keletkezett, illetve illet nem bizonyított. Az eljáró bíróságok ezért jogszabálysértés nélkül állapították meg: okozati összefüggés hiányában a felperes keresetét érdemben el kell utasítani. A felperes nincs elzárva attól, hogy a kárigényét az őt ténylegesen bántalmazó személyekkel szemben, elévülési időn belül érvényesítse.

Mindezek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A pereszes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes jogi képviselétével felmerült perköltség megfizetésére, amelynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján állapította meg.

A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli, miként a pártfogó ügyvéd díját is.

Budapest, 2013. január 30.

Dr. Mészáros Máttyás sk. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád sk. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. bíró

Vné

A kiadmány hitelél:

tisztviselő